

ΕΤΟΣ 70όν

12 'Ιουνίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 24 (3602)

Η ΚΑΘΟΔΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Κατά τήν τελευταία καί σπουδαιότερη ήμέρα τής Ιουδαϊκής έορτής τής Πεντηκοστής ό Κύριος εύρισκόμενος στό 'Ιερό καλεϊ τούς 'Ιουδαίους νά έλθουν κοντά του καί νά ξεδιψάσουν από τό ύδωρ πού εκείνος προσφέρει. Καί τό ύδωρ πού προσφέρει ό Χριστός δέν είναι τό φυσικό νερό, τό όποιο πρόσκαιρα σβήνει τή σωματική δίψα του άνθρώπου, αλλά είναι τό ύδωρ τό ζών, από τό όποιο όποιος δέν διψά «εις τόν αιώνα», όπως χαρακτηριστικά ό Κύριος είχε πεί καί στή Σαμαρείτιδα πίνει από «τό φρέαρ του 'Ιακώβ».

Τό ύδωρ λοιπόν πού ό Χριστός προσφέρει δέν είναι άλλο από τό ζωηφόρο ύδωρ τής χάριτος του Άγίου Πνεύματος, τό όποιο απέστειλε «έν ειδει πυρίνων γλωσσών» επί τούς άγίους αυτού μαθητές καί αποστόλους κατά τή μεγάλη ήμέρα τής Άγίας Πεντηκοστής, τήν ήμέρα πού ιδρύει καί «έν χρόνω» τήν άγία του Έκκλησία.

Θέλοντας νά μιλήσει ό Κύριος γιά τήν εύεργετική πνοή του Παναγίου Πνεύματος στή ζωή του άνθρώπου, παρομοιάζει τή χάρη του μέ τίς φυσικές ιδιότητες του νερού. Υπενθυμίζει στους 'Ιουδαίους ότι, όπως στήν έρημο οι πρόγονοί τους γεύθηκαν τή σωστική του επέμβαση διά τής αναβλύσεως του νερού από τήν πέτρα καί τής σωτηρίας τους από τή δίψα, έτσι ακριβώς εκείνος είναι πού προσφέρει τό ύδωρ τό ζών, τή χάρη του Άγίου Πνεύματος, τό όποιο ξεδιψά τόν άνθρωπο από τήν πνευματική φλόγωση, πού προκαλούν τά πάθη καί οι δοκιμασίες τής ζωής.

Ή κοινή μας πορεία

Άλήθεια, ποιός μπορεί νά ισχυρισθεί ότι δέν είναι ένας διαβάτης, ό όποιος πορεύεται στήν ούράνια γή τής Έπαγγελίας, αγωνιζόμενος γιά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. ζ' 37-52, η' 12)

«Εγώ είμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου»

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς, εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραζε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Οὐχὶ ἡ Γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἠθέλον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρεταὶ πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρεταὶ· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γινῶ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγγίγεται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, λέγων· Εγώ είμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

τὴν πνευματικὴν του τελείωση καὶ δὲν διψᾷ πνευματικά, δὲν ἀποκάμνει ἀπὸ τίς προσβολές καὶ ἐπιθέσεις τοῦ διαβόλου; Ὅλοι μας ἔχουμε λοιπὸν τὴν ἀνάγκη τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὴ ζωὴ μας, τὸ ὅποιο ὡς ὕδωρ θεόρρυτο καὶ ζωηφόρο θὰ ἀρδεύσει τίς ψυχές μας καὶ θὰ τίς καλλιεργήσει. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ὁ χρυσορρήμων πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, μιλώντας γιὰ τὴν κατάπεμψη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στοὺς Ἀποστόλους, τονίζει: «Σήμερα δὲν κατέβηκε μάννα καὶ φωτιά καὶ βροχή, ἀλλὰ καταγιγίδα πνευματικῶν ἀγαθῶν. Ἔπεσε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ βροχή, ὄχι γιὰ νὰ προκαλέσει καρποφορία τῆς γῆς, ἀλλὰ γιὰ νὰ πείσει τὸ ἀνθρώπινο γένος νὰ προσφέρει τὸν καρπὸ τῆς ἀρετῆς στὸν γεωργὸ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἐκεῖνοι πού δέχθηκαν μιὰ σταγόνα βροχῆς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ξέχασαν ἀμέσως τὸν ἑαυτὸ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Κατά τήν τελευταία καί μεγάλη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἰησοῦς στεκόταν καί φώναξε δυνατά καί εἶπε: Ἐάν κάποιος διψᾷ, νά ἔλθει σέ ἐμένα καί νά πιεῖ. Ὅποιος πιστεύει σέ ἐμένα, καθὼς εἶπε ἡ Γραφή, «ἀπό τήν κοιλία του θά τρέξουν ποταμοί ζωντανοῦ ὕδατος». Αὐτό τό εἶπε γιά τό Πνεῦμα, τό ὁποῖο ἐπρόκειτο νά λάβουν ὅσοι θά πιστέψουν σ' αὐτόν· γιατί δέν εἶχε ἔλθει ἀκόμη τό ἅγιο Πνεῦμα, καθόσον ὁ Ἰησοῦς δέν εἶχε ἀκόμη δοξαστεῖ. Πολλοί τότε ἀπό τόν ὄχλο, ὅταν ἄκουσαν τόν λόγο αὐτόν, ἔλεγαν· Αὐτός εἶναι πραγματικά ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγαν· Αὐτός εἶναι ὁ Χριστός· ἄλλοι ἔλεγαν: Μήπως ὁ Χριστός ἔρχεται ἀπό τή Γαλιλαία; Δέν εἶπε ἡ Γραφή ὅτι ὁ Χριστός προέρχεται ἀπό τό σπέρμα τοῦ Δαυίδ καί ἀπό τήν κωμόπολη Βηθλεέμ, ὅπου ἦταν ὁ Δαυίδ; Σημειώθηκε λοιπόν ἔντονη διαφωνία γιά αὐτόν μεταξύ τοῦ πλήθους. Μερικοί ἀπό αὐτούς ἤθελαν νά τόν συλλάβουν, ἀλλά κανεῖς δέν ἔβαλε τά χέρια ἐπάνω του. Ἦλθαν λοιπόν οἱ ὑπηρέτες πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καί τοὺς Φαρισαίους, καί ἐκεῖνοι εἶπαν σέ αὐτούς: Γιατί δέν τόν φέρατε; Οἱ ὑπηρέτες ἀποκρίθηκαν: Κανεῖς ἄνθρωπος δέν μίλησε ποτέ ὅπως αὐτός ὁ ἄνθρωπος. Τότε ἀποκρίθηκαν σέ αὐτούς οἱ Φαρισαῖοι: Μήπως καί ἐσεῖς παρασυρθήκατε; Μήπως κάποιος ἀπό τοὺς ἀρχοντες πίστεψε σέ αὐτόν ἢ ἀπό τοὺς Φαρισαίους; Μόνον αὐτός ὁ ὄχλος (πίστεψε), πού δέν γνωρίζει τόν νόμο καί εἶναι καταραμένος! Λέει πρὸς αὐτούς ὁ Νικόδημος, αὐτός ὁ ὁποῖος ἦλθε σέ αὐτόν νύχτα, καί ὁ ὁποῖος ἦταν ἕνας ἀπό αὐτούς: Μήπως ὁ νόμος μας καταδικάζει τόν ἄνθρωπο, ἂν δέν τόν ἀκούσει προηγουμένως καί διαπιστώσει τί πράττει; Ἀποκρίθηκαν καί εἶπαν σέ αὐτόν: Μήπως καί ἐσύ εἶσαι ἀπό τή Γαλιλαία; Ἐρεύνησε καί θά δεῖς ὅτι δέν προέρχεται προφήτης ἀπό τή Γαλιλαία. Πάλι λοιπόν μίλησε σέ αὐτούς ὁ Ἰησοῦς καί εἶπε: Ἐγὼ εἶμαι τό φῶς τοῦ κόσμου· ὅποιος μέ ἀκολουθεῖ δέν θά περπατήσει στό σκοτάδι, ἀλλά θά ἔχει τό φῶς τῆς ζωῆς.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τους καί ξαφνικά ὅλη ἡ γῆ γέμισε ἀπό ἀγγέλους· ἀγγέλους ὄχι ἐπουράνιους, ἀλλά πού φανερώνουν μέ τό ἀνθρώπινο σῶμα τους τήν ἀρετῆ τῶν ἀσώματων δυνάμεων».

Ἡ καλή ἀλλοίωση

Μέ τή συμβολή του αὐτή στήν πνευματική μας καλλιέργεια τό Πανάγιο Πνεῦμα θά ἐνεργήσει στήν ἀλλοίωση τῆς ψυχῆς μας, οὕτως ὥστε νά μεταμορφωθοῦμε ἀπό δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου σέ φίλους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τέκνα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Αὐτό μᾶς δίνει ζωή καί δύναμη νά πορευόμαστε πρὸς τή σωτηρία. «Ὅσοι ὀδηγοῦνται ἀπό τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ», τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «αὐτοί εἶναι

12 Ἰουνίου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ἵνουφρίου ὁσίου (δ΄ αἰ.). Πέτρου τοῦ ἐν Ἄθῳ († 734).

ἽΗχος: -- Ἐωθινόν: -- Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ζ΄ 37-52, η΄ 12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Ἰουνίου, τῶν Ἁγίων Πάντων.

Απόστολος: Ἐβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30.

παιδιά τοῦ Θεοῦ. Διότι δέν λάβατε πνεῦμα δουλείας πού νά σᾶς προκαλεῖ φόβο, ἀλλά πνεῦμα τό ὁποῖο σᾶς καθιστᾶ παιδιά τοῦ Θεοῦ, μέσα ἀπό τό ὁποῖο ἀποκαλοῦμε τόν Θεό πατέρα. Αὐτό τό πνεῦμα ἐνισχύει τόν νοῦ μας γιά νά κατανοήσουμε ὅτι εἴμαστε παιδιά τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. 8, 14-17).

Ὁ Κύριος λοιπόν εὐρισκόμενος στό ἱερό μᾶς καλεῖ ὄλους, ὅσοι πιστεύουμε σέ αὐτόν, νά προστρέξουμε καί ἐμεῖς κοντά του, νά προσέλθουμε στήν ἀγία του Ἐκκλησία, διότι μόνο ὡς μέλη αὐτῆς μπορούμε νά ἀντλήσουμε τό ὕδωρ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο εἶναι τό ἐχέγγυο τῆς σωτηρίας μας. Γι΄ αὐτόν τόν λόγο, ἀδελφοί μου, διάπυρη καί ἀκατάπαυστη ἄς εἶναι ἡ προσευχή μας: «Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας... ἐλθέ καί σκήνωσον ἐν ἡμῖν».

Ἀρχιμ. Ἰ. Α.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ (ΠΑΠΑΘΩΜΑ),

Καθηγητοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΟΙ ΙΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (1ος - 9ος αἰ.)

Τό Corpus Canonum τῆς Ἐκκλησίας τῆς Α΄ Χιλιετίας

ἀπό τόν Νομοκάνονα τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου

Ὁ τόμος περιλαμβάνει τήν κριτική ἐκδοση γιά πρώτη φορά τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἡ ὁποία βασίζεται στή χειρόγραφη καί ἐντυπη παράδοση τῆς Νομοκανονικῆς Γραμματείας καί σέ ἀνέκδοτες Νομοκανονικές Πηγές.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆ Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
